

עמ"ת 33625/10/14 - שחדה אבו סלות נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני: כב' ס. הנשיא השופטת ר. יפה-כ"ץ

27 אוקטובר 2014
עמ"ת 33625-10-14

שחדה אבו סלות

בעניין:

העורר

נגד

המשיבה

מדינת ישראל

העורר וב"כ עו"ד אביב סטרול ועו"ד יוסף אלנסאסרה
ב"כ המשיבה עו"ד שרית אלישע

נוכחים:

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בתאריך 10/9/14, סמוך לשעה 19:29, נעצר העורר בבאר שבע והתברר, כי אין לו היתר כניסה או שהייה בישראל על פי דין. יחד עם כתב האישום שהוגש כנגד העורר הוגשה גם בקשה למעצרו עד לסיום ההליכים כנגדו, וביהמ"ש קמא, כב' השופט עטר, נעתר לבקשה והורה על מעצרו של העורר, ומכאן הערר שבפני.

לטענת ב"כ העורר, היה מקום להיעתר לבקשתו לשחרר את העורר בתחומי מדינת ישראל באחריות אשתו, עמה הוא מתגורר בעיר באר שבע. הסנגור המלומד, הגיש פסיקה ענפה באשר לאפשרות שחרורם של תושבי השטחים המוחזקים, הן בתחומי מדינת ישראל והן בשטחי הרשות, אך הפסיקה הענפה שהגיש אינה דומה למקרה שבפנינו.

בימ"ש קמא היה ער היטב להלכה לפיה, ניתן לשחרר לחלופת מעצר גם תושבי הרשות. אלא שבמקרה שבפנינו, מדובר במי שמפר פעם אחר פעם ברגל גסה את הוראותיו של ביהמ"ש והחוק במדינת ישראל ושב לתחומי מדינת ישראל למרות שאין לו היתרים לעשות כן. לעורר הרשעות קודמות רבות ביותר בגין עבירות שונות, בעיקר עבירות רכוש ואלימות, אשר את רובן הוא ביצע כאשר שהה בישראל שלא כחוק (הוא נדון כבר 5 פעמים, מאז שנת 1993 בגין עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק). לאחרונה, שוחרר העורר ממאסר בגין עבירה זו, שלוותה בעבירת איומים, ולבקשתו, ובהתאם להוראת ביהמ"ש המחוזי, שוחרר לתחומי הרשות הפלשתינאית ולא הוחזר לעזה. במסגרת זו התברר, כי למרות טענותיו של העורר, כי הוא מאויים ובמידה ויוחזר לעזה חייב בסכנה, הרי שעניין זה לא הוכח ולא אושר על ידי וועדת המאויימים. בכל מקרה, ב- 14/8/14, הורה ביהמ"ש המחוזי, בהסכמתו של העורר, על שחרורו של העורר ממאסר לתחומי הרשות הפלשתינאית, כאשר העורר התחייב שלא להיכנס לתחומי מדינת ישראל לאחר מכן ולא לעבור על החוק. לא עברו ימים מעטים, והעורר נעצר פעם נוספת בתחומי מדינת ישראל.

כדי להיעתר לבקשת הנאשם לשחרר אותו בתנאים, הרי שהתנאי הראשון הוא שביהמ"ש יוכל ליתן אמון באותו נאשם. העורר שבפנינו אינו אחד שניתן ליתן אמון בו.

בימ"ש השלום בחן לעומק את כל נימוקיו של העורר; את הרשעותיו הקודמות; את תיק החקירה ואת הפסיקה הענפה שהצדדים הגישו לו ובצדק מצא, כי אין זה המקרה המאפשר שחרורו של העורר לחלופת מעצר.

בהערה אוסיף ואציין, כי טענתו של ב"כ העורר לפיה אין עילת מעצר במקרה שבפנינו חבל שהועלתה כלל, שכן בפני בימ"ש קמא הייתה הסכמה לקיומה של עילת מעצר, וזאת לצד ההסכמה לקיומן של ראיות לכאורה. בנסיבות אלה הערר נדחה.

**ניתנה והודעה היום ג'
חשוון תשע"ה,
27/10/2014 במעמד
הנוכחים.
השופטת רויטל יפה-כ"ץ
ס.נשיא**